736/05

Den 9. november 2005 blev i sag nr. 66.360:

xxxx xxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets sagsbehandling i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld den 26/3 2003.

Klageren er utilfreds med selskabets lange sagsbehandlingstid, hvilken - efter klagerens opfattelse - er skyld i, at han nu er forhindret i at indhente vidneerklæringer, som kan bevise, at modparten skal pålægges det fulde ansvar for uheldet den 26/3 2003.

Selskabet har afgjort sagen med fuld skyld til klageren, idet selskabet henviser til, at han har foretaget et vognbaneskift uden, at manøvren kunne udføres uden fare og unødig ulempe for andre, jf. færdselslovens § 18. På grund af det langvarige forløb har selskabet imidlertid meddelt klageren, at det - i forholdet til ham - var indstillet på at afgøre sagen med en ligedeling, således at han alene skulle betale halv selvrisiko.

Af klagerens skadeanmeldelse fremgår det bl.a., at den forankørende (modparten) holdt stille med havariblinket tændt ca. 50 m før lyssignalet. Modparten holdt herved i en afstand på ca. 30 m bag en lastvogn, som ligeledes holdt for rødt lys. Ved skift til grønt lys holdt modparten fortsat stille med havariblinket tændt, hvorfor klageren kørte ud i venstresvingsbanen for derved at komme uden om modparten. Efter passage af modparten skiftede klageren atter vognbane for at komme ind foran modparten. Ifølge klageren

havde modparten imidlertid genoptaget kørslen, hvorved modparten påkørte klagerens bil bagfra.

På denne baggrund kontaktede selskabet modpartens selskab den 26/3 2003 og bad dem om at anerkende erstatningspligten på modpartens vegne.

Modpartens selskab ønskede imidlertid ikke at anerkende ansvaret, eftersom modparten i sin anmeldelse havde oplyst, at klageren var kommet med stor fart bagfra, hvorefter han havde drejet ind i venstresvingsbanen. Umiddelbart herefter fortrød klageren og forsøgte at skifte tilbage til den oprindelige vognbane ved at dreje ind foran modparten. Herved påkørte modparten klagerens bil, som blev skadet på bagpartier i højre side.

G. Politi ankom på klagerens anmodning til ulykkesstedet og optog rapport, hvoraf det bl.a. fremgår, at klageren ville køre venstre om modparten, som holdt med havariblinket tændt. Klageren blev påkørt af modparten, som var sat i gang.

Selskabet har til sagen bemærket, at det var klageren, der foretog anmeldelsen til politiet, og at notatet i rapporten alene gengiver klagerens forklaring på uheldet.

Efter en del korrespondance med modpartens selskab meddelte selskabet ved skrivelse af 3/9 2003 til klageren, at det ville foreslå modpartens selskab en ligedeling af ansvaret på grund af de modstridende forklaringer. Dette kunne klageren ikke acceptere.

I regresmeddelelse af 21/11 2003 fastholdt modpartens selskab fuld skyld til klageren, idet selskabet henviste til, at der forelå enighed om, at skaden var sket i forbindelse med, at klageren skiftede vognbane.

Selskabet har oplyst, at sagen - ved en beklagelig fejl - herefter gik i stå. Først da modpartens selskab rykkede i oktober 2004, blev sagen gennemgået på ny, hvorefter selskabet i skrivelse af 22/10 2004 meddelte klageren, at det så sig nødsaget til at anerkende ansvaret fuldt ud over for modpartens selskab.

På grund af det langvarige forløb meddelte selskabet i skrivelse af 24/2 2005 til klageren, at det - i forholdet til ham - var indstillet på at afgøre sagen med en ligedeling, således at han alene skulle betale halv selvrisiko.

Klageren kunne ikke acceptere selskabets afgørelse og har herefter indbragt sagen for nævnet. Han har bl.a. anført, at han på grund af selskabets lange sagsbehandlingstid ikke længere har mulighed for at finde frem til de betjente, som optog rapport på uheldsstedet, hvilket ville have betydet, at modparten blev pålagt det fulde ansvar for uheldet. Klageren har i en supplerende redegørelse uddybende redegjort for sagen. Han har bl.a. henvist til, at en navngiven medarbejder i selskabet telefonisk skulle have bekræftet, at modparten - på baggrund af oplysningerne om aktivering af havariblinket - skulle være pålagt det fulde ansvar. Af redegørelsen fremgår bl.a.:

"Jeg er ikke enig i denne konklusion, og tilfreds med afgørelsen fordi:

- Det er korrekt jf. færdselslovens § 18 at den tilkendegiver at den der foretager et vognbaneskift, skal sikre sig at det ikke er til gene for andre, Men det skal her ses i sammenhæng med, at den der foretager sit vognbaneskift, gør det med 20-25 km/t og endda udenom en bilist der holder stille med havariblinket tændt. Vil det med vidners forklaring, kunne bevises at modparten har foretaget sig en bevidst handling, med gene for andre til følge, ved at bremse op og tænde sit havariblink. Desuden skal det også vurderes, om modparten kunne have set sig tilpas sur på mig, og derfor med en bevidst handling have kørt ind i mig, da jeg kører udenom. Dette vil jeg kunne få bekræftet af vidner, hvis TRYG i god tid havde varslet mig, om at modparten havde afvist sin skyld i sagen.

- Situationen havde været anderledes, hvis jeg havde haft mulighed for at få vidnerne frem med deres forklaring. Disse forklaringer fra betjentene, vil jeg vurdere kunne have givet en accept af, at jeg og andre bilister var nødt til at køre udenom modparten, idet denne havde tændt sit havariblink samtidig med en opbremsning, og dermed signalere at hans bil ikke kunne køre videre. Han havde havariblinket tændt, da der var grønt lys, og holdt med stor afstand til næste

bil. Havde modparten fulgt trafikken, og kørt langsomt frem i krydset, som de andre bilister, ville der ikke have været grund til at foretage en overhaling!

- Vidnerne ville kunne bekræfte modpartens groteske forklaring om, at han tændte sit havariblink, for at advare alle andre bilister om at jeg kørte for tæt på ham!?

- Vidnerne ville kunne have bekræftet, at modparten selv har forklaret at han flere gange frem til krydset, havde ladet sin bil gå ud med vilje, for at vise mig at jeg kørte for tæt på, og på den måde skabe afstand!?

- Vidner ville kunne bekræfte at modparten kunne have set sig sur på mig, og derfor efterfølgende bevidst havde kørt op i min bil. Modparten fortalte nemlig til betjentene, at han var træt af at folk kørte tæt på, og ikke holdt deres bremseafstand. Bremseafstanden blev uden problemer holdt, og det var først da vi kørte ind til siden, at jeg fandt ud af at modparten havde bremset op, tændt havariblink med vilje. Jeg havde hele tiden tolket dette som at han havde motorproblemer. Idet jeg skifter ind i modpartens vognbane, holder denne fortsat med havariblink tændt, hvilket jeg ser i mit spejl. Og først da jeg er næsten fuldt inde i vognbanen, bliver jeg bevidst påkørt.

- Vidnerne gav på 'gerningsstedet' klart udtryk for at modparten havde skyld i sagen, pga. sin kørsel, hvilket de kunne have argumenteret for, hvis TRYG havde givet mig besked da modparten afviste sin skyld, i sit svar til sit forsikringsselskab.

- Jeg er ikke enig i at TRYG aldrig på noget tidspunkt i sagen skulle have tilkendegivet, at modparten var alene ansvarlig i uheldet. Dette blev netop tilkendegivet af T. pr. telefon, samme dag som jeg ringer for at afvise oplægget på en ligelig deling af ansvaret."

5. 66.360

I selskabets skrivelse af 8/4 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

"Vi har ved vores vurdering af sagen lagt vægt på, at vores forsikringstager - uanset det lægges til grund, at modparten havde aktiveret sit havariblink - ifalder det fulde ansvar, når han først kører ind i venstresvingsbanen for derefter at skifte vognbane ind foran modparten uden at sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller unødig ulempe for andre, jf. færdselslovens § 18. Vores forsikringstager har således ikke sikret sig tilstrækkeligt forud for vognbaneskiftet, hvorfor det er vores vurdering, at han ifalder det fulde ansvar over for modparten. Dette er i overensstemmelse med ankenævnskendelserne 62.121, 60.172 og 60.051.

Vi har dog over for vores kunde afgjort sagen med en ligedeling af ansvaret, således selvrisikoopkrævningen bliver reduceret med 50 %, svarende til 3.462 kr.

Klagen giver os ikke anledning til at ændres vores afgørelse i sagen."

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at selskabet over for klageren har afgjort sagen med en ligedeling af ansvaret, således at selvrisikoopkrævningen bliver reduceret med 50 %, svarende til 3.462 kr.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de implicerede parters skadeanmeldelser og klagerens supplerende redegørelse - finder nævnet, at det af klageren fremførte ikke kan føre til et for ham gunstigere resultat, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson